

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

การจัดกลุ่มคุณภาพผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET)

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Profiling Bunditpatanasilpa Institute Students' Quality Through Cluster Analysisbase
on Ordinary National Educational Test (O-NET) Scoreนุชจรินทร์ แจ่มสากุล (NucharinChaemsakol) ¹สังวรณ์ จัดกระโทก (SungwornNgudgratoke)²นลินี ณ นคร (Nalinee Na Nakorn)³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบคุณภาพผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2560 ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และวิชาต่างประเทศ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การจัดกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า เมื่อจัดกลุ่มข้อมูลด้วยเทคนิค K-Means 2 กลุ่มพบว่า ลักษณะของผู้เรียนกลุ่มคะแนนสูงร้อยละ 41.77 และกลุ่มคะแนนต่ำร้อยละ 58.23 K-Means 3 กลุ่มพบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีคะแนนสูงในวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ร้อยละ 39.85 กลุ่มที่ 2 มีคะแนนสูงในทุกรายวิชาร้อยละ 18.19 และกลุ่มที่ 3 มีคะแนนต่ำในทุกรายวิชาร้อยละ 41.96 K-Means 4 กลุ่มพบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีคะแนนดีในทุกรายวิชา กลุ่มที่ 2 มีคะแนนดีในวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มที่ 3 มีคะแนนดีในทุกรายวิชา และกลุ่มที่ 4 มีผลคะแนนต่ำในทุกรายวิชา และ K-Means 5 กลุ่มพบว่า ผู้เรียนกลุ่มที่ 1 มีคะแนนต่ำในทุกรายวิชา กลุ่มที่ 2 มีคะแนนปานกลางในทุกรายวิชา กลุ่มที่ 3 มีคะแนนดีในวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มที่ 4 มีผลคะแนนดีในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทย และกลุ่มที่ 5 มีคะแนนดีในทุกรายวิชา เมื่อจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงมากและค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำมาก ทำให้การกำหนดกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม อาจไม่สามารถนำมาเป็นเกณฑ์จัดลักษณะของผู้เรียนและแสดงรายละเอียดของรายวิชาได้ชัดเจน สำหรับการกำหนดกลุ่มเป็น 4 กลุ่มและ 5 กลุ่มสามารถจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและมีความคล้ายกันภายในกลุ่มเดียวกันได้แต่พบว่าจำนวนสมาชิกในกลุ่มมีจำนวนน้อยเกินไป อาจส่งผลให้ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มได้ชัดเจน สำหรับการจัดกลุ่ม K-Means 3 กลุ่ม สามารถจัดกลุ่มที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและมีความคล้ายกันภายในกลุ่มเดียวกันได้อย่างชัดเจนและเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ทุกรายวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยลักษณะของกลุ่มที่ 1 มีความถนัดวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา กลุ่มที่ 2 มีความถนัดในทุกวิชาโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ และกลุ่มที่ 3 มีความถนัดทุกวิชาในระดับต่ำ จากผลการวิจัยทำให้เข้าใจลักษณะของผู้เรียนในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เป็นสถาบันที่จัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เพื่อนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อวิถีชีวิตและสังคม โดยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) เป็นแนวทางในการสะท้อนผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพตนเองในบริบทที่แตกต่าง

คำสำคัญ การวิเคราะห์การจัดกลุ่ม คุณภาพผู้เรียน การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET)

¹นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช nucharin.bpi@mail.com

²รองศาสตราจารย์ ดร.ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช sungworn@hotmail.com

³รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช nalinee_na_nakorn@hotmail.com

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

Abstract

The purpose of this research was to study the learner quality model from The Ordinary National Educational Test (O-NET) from mathayomsuksa six students. The population used in this study was mathayomsuksa six students 1,039 people from the Colleges of Dramatic Arts under the Bunditpatanasilpa Institute. The instrument used in this study is the record of The Ordinary National Educational Test (O-NET) in 2017 from subjects which were Thai, Mathematics, Science, Social studies, religion and culture and English. The data were analyzed by using Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, K-Mean and One-way ANOVA. The results showed that when a researcher was divided into 2 group through K-Means technique, it found that the characteristics of the high of a learner group of 41.77% and the low of a learner group of 58.23%. K-Means of 3 groups found that a learner group 1 had the high score in the Thai language and social studies, religion and culture (39.85%), a learner group 2 had the high score in all subjects (18.19%), and a learner group 3 had the low score in all subject (41.96%). K-Means of 4 groups found that a learner group 1 had the good score in all subjects, a learner group 2 had the good score in Thai and social studies, religion and culture, a learner group 3 had the good score in all subjects, and a learner group 4 had the low score in all subjects. K-Means of 5 groups found that a learner group 1 had the low score in all subjects, a learner group 2 had the moderate score in all subjects, a learner group 3 had the good score in Mathematics, a learner group 4 had the good score in English and Thai, and a learner group 5 had the good score in all subjects. When dividing the groups with differences between the high group score and the low group score of learners, the 2 groups might not be able to be the criteria for organizing the student characteristics and clearly details of subjects. For 4 and 5 groups of learners could divide learners which were different and similar in the groups; however, the members of some groups were too small which were unable to clearly analyze the characteristics of the groups. For dividing into the 3 groups of K-Means, could be clearly divided the difference and similar between 3 groups. When analyzing with one-way ANOVA, all subjects were statistically significant at the .01 level. The characteristics of group 1 was capability in Thai language and social studies, group 2 was capability in all subjects, especially, English and group 3 had the low capability in all subjects. In the results of this research, it understood the characteristics of learners in Bunditpatanasilpa Institute which was an institution of arts and culture in Dramatic Arts, music, art and visual arts and was the uniqueness of Thai nation in order to develop to be beneficial in the way of life and society. For the results of the National Basic Educational Testing (O-NET) was the way to reflect students for improvement and development of teaching and learning to develop the potential of students in different contexts.

Keywords: Cluster analysis, Learner quality, Ordinary National Educational Test (O-NET)

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

บทนำ

ในปัจจุบันการศึกษาของไทยเกิดภาวะวิกฤตเนื่องจากผลการวัดคุณภาพการศึกษาในระดับชาติระดับนานาชาติอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานมาโดยตลอด จากการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาภายในสิบห้าปีที่ผ่านมา พบปัญหาใหญ่ที่ฉุดรั้งการศึกษาของไทย ได้แก่ 1) การขาดความต่อเนื่องเชิงนโยบายด้วยประเทศไทยมีระบบการบริหารที่ยึดหลักตามนโยบายของผู้บริหาร เมื่อเปลี่ยนผู้บริหารนโยบายก็เปลี่ยนตามผู้บริหารด้วยเช่นกัน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยส่งผลให้ขาดความชัดเจนและการดำเนินงานที่ไม่ต่อเนื่อง 2) การขาดการกำกับเชิงปริมาณในแง่ของการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนมีมากเกินไปและไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานทั้งยังขาดการรับรองวุฒิการศึกษา ข้อมูลด้านการศึกษาไม่เป็นปัจจุบันทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนด้านข้อมูลส่งต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย และ 3) การขาดการควบคุมคุณภาพในส่วนของผู้สอน ครู อาจารย์ขาดการพัฒนาสำหรับผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพการจัดการศึกษามุ่งเน้นการจัดการเชิงธุรกิจการศึกษาจึงกลายเป็นสินค้าที่จัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมากกว่าคุณภาพที่จะได้รับ (ข่าวการศึกษา สป., 2558)

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของระบบการศึกษาไทย โดยเฉพาะผลกระทบของกลไกการบริหารจัดการโรงเรียนที่ดีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักเรียน ซึ่งวัดจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อทดสอบความรู้และความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สัมพันธ์ พันธุ์พฤกษ์, 2559) จากการรายงานผลการสอบทางการศึกษาระดับชาตินำขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ที่ผ่านมามีการให้ข้อมูลสารสนเทศเบื้องต้นสำหรับนักเรียน ผู้ปกครอง ครูและผู้บริหารสถานศึกษาในลักษณะการรายงานที่ใช้บรรยายข้อมูลด้วยการหาค่าความถี่ ร้อยละ สัดส่วน อัตราส่วน การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางด้วยค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานและเลขคณิต และการวัดการกระจายด้วยพิสัย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งนี้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนจำเป็นต้องมองถึงคุณลักษณะ การเรียนรู้ของนักเรียนจากผลทดสอบในเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณจากการรายงานผลทดสอบในปัจจุบันจึงจะทำให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาสามารถเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของการใช้ O-NET เพื่อพิจารณาคุณภาพของสถานศึกษา ระบบการศึกษาที่ดีควรส่งเสริมให้แต่ละสถานศึกษามีความยืดหยุ่น มีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทและพื้นที่ เช่น โรงเรียนชนบท โรงเรียนชายขอบ โรงเรียนในเมือง โรงเรียนที่มุ่งให้นักเรียนเข้าสู่โลกของการทำงาน โรงเรียนที่เน้นวิชาการ หรือแม้แต่โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนเฉพาะทาง เช่น วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ โรงเรียนการกีฬา เป็นต้น สำหรับสถานศึกษาที่มีบริบทต่างกันในการประเมินผลโรงเรียนจากคะแนน O-NET จึงควรให้น้ำหนักที่มีความแตกต่างกันตามเป้าหมายของโรงเรียนนั้นๆ และปัจจัยที่เชื่อมโยงกับผล O-NET คือการศึกษาของผู้ปกครองและฐานะของครอบครัวมากกว่าปัจจัยของโรงเรียน จึงอาจจะไม่ยุติธรรมที่หากจะประเมินผลโรงเรียนที่มีพื้นฐานสภาพเศรษฐกิจสังคมของนักเรียนที่แตกต่างกัน การพิจารณาการใช้คะแนน O-NET จึงควรมีการพิจารณาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เรียนประกอบด้วย (คุณภาพศิษย์สะท้อนคุณภาพครู, 2558) ดังนั้น ควรใช้ผลคะแนน O-NET เพื่อไปช่วยเหลือสนับสนุนสถานศึกษา ค้นหาจุดอ่อนของผู้เรียน การเรียนการสอนของครู การบริหารการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อทำการพัฒนาปรับปรุงมากกว่าการแข่งขันเพื่อการเปรียบเทียบ การลงโทษ และเพื่อประโยชน์ในอนาคตควรทำการปฏิรูประบบการเก็บข้อมูลให้มีความละเอียดมากขึ้น เช่น การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากร

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ทางการศึกษา พฤติกรรมการเรียนการสอนของนักเรียน วุฒิการศึกษาของครูผู้สอน เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลไปใช้ในงานวิเคราะห์ วิจัยทางการศึกษาได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม มีหน้าที่จัดการศึกษาตั้งแต่การศึกษาระดับขั้นพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะจนถึงระดับอุดมศึกษาในด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ขำศิลป์และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริมสืบสาน สร้างสรรค์ ทำนุบำรุงเผยแพร่วัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติและศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชน ในท้องถิ่น สำหรับการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 12 แห่ง มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรพื้นฐานวิชาชีพนาฏศิลป์ พ.ศ.2553 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยตลอดหลักสูตรมีกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาชีพ และ 3) กลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และเข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (2558) เรื่อง การกำหนดวิชาในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ลดลงเหลือ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 เป็นต้นมา และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (2559) เรื่อง สัดส่วนการใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐานเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายโดยให้ใช้ผลการเรียนที่ประเมินจากสถานศึกษาและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในสัดส่วน 70 : 30 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 เป็นผลทำให้ที่ผ่านมาผลการทดสอบ O-NET ดังกล่าวของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อยู่ในระดับต่ำกว่าประเทศทั้ง 5 รายวิชา

ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า งานวิจัยครั้งนี้เพื่อดำเนินการศึกษารูปแบบคุณภาพผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) โดยใช้ข้อมูลของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบคุณภาพผู้เรียนกับภูมิหลังของสถานศึกษา นอกจากนี้ผู้เรียนจะสามารถรู้ระดับความสามารถของตนเองแล้ว สถานศึกษาต้องสามารถมองเห็นคุณภาพของผู้เรียนจากความสามารถในการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียนที่แท้จริง การศึกษารูปแบบของผู้เรียนจากผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) จะสามารถทำให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาเข้าใจรูปแบบของสถานศึกษาที่เป็นอยู่และสามารถจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพตรงตามศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงสุด

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษารูปแบบคุณภาพผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายทางการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนที่เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2560 โดยคัดเลือกผู้เรียนที่เข้ารับการทดสอบครบ 5 วิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,039 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบบันทึกผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ประกอบด้วย 1) วิทยาลัยนาฏศิลป์ 2) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ 3) วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช 4) วิทยาลัยนาฏศิลป์พะเยา 5) วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด 6) วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย 7) วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ 8) วิทยาลัยนาฏศิลป์พิจิตร 9) วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี 10) วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง 11) วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี และ 12) วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และ 2) การจัดกลุ่มคุณภาพผู้เรียนด้วยวิธีการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (Cluster Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้ง 12 แห่ง ที่เข้ารับการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานครบ 5 วิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,039 คน ดังแสดงในตารางที่ 1

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9
The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้เข้ารับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) ครบ 5 วิชา

สถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	จำนวนผู้เข้าสอบ	ร้อยละ
วิทยาลัยนาฏศิลป์	200	19.25
วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่	89	8.57
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช	74	7.12
วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง	77	7.41
วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด	82	7.89
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย	60	5.77
วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์	96	9.24
วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี	76	7.31
วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี	67	6.45
วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง	90	8.66
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี	62	5.97
วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา	66	6.35
รวม	1,039	100.00

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีการศึกษา 2560 พบว่า วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($M = 42.07$, $SD = 12.81756$) รองลงมาคือวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ($M = 30.04$, $SD = 6.38532$) วิทยาศาสตร์ ($M = 23.63$, $SD = 5.28437$) ภาษาอังกฤษ ($M = 21.80$, $SD = 6.27773$) และรายวิชาคณิตศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ($M = 16.53$, $SD = 6.47910$) ตามลำดับดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (สบศ.) และระดับประเทศ

รายวิชา	Min		Max		M		SD	
	สบศ.*	ประเทศ	สบศ.*	ประเทศ	สบศ.*	ประเทศ	สบศ.*	ประเทศ
ภาษาไทย	3.50	0.00	85.00	98.00	42.07	49.25	12.87	15.77
คณิตศาสตร์	2.50	0.00	40.00	100.00	16.53	24.53	6.45	17.59
วิทยาศาสตร์	7.65	1.60	46.80	96.80	23.63	29.37	5.27	12.03
สังคมฯ	9.00	4.00	51.00	84.00	30.04	34.70	6.36	9.10
ภาษาอังกฤษ	6.25	1.25	63.75	100.00	21.80	28.31	6.37	14.65

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

2. รูปแบบคุณภาพผู้เรียนจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่มคุณภาพผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถจัดกลุ่มด้วยเทคนิค K-Means ตั้งแต่ 2 กลุ่ม 3 กลุ่ม 4 กลุ่ม และ 5 กลุ่ม ดังนี้

2.1 การจัดกลุ่มคุณภาพผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) โดยกำหนดจำนวนกลุ่ม (Cluster) เป็น 2 กลุ่ม

การจัดกลุ่มผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) โดยกำหนดจำนวนกลุ่ม (Cluster) เป็น 2 กลุ่ม พบว่า การจัดกลุ่มที่ 1 มีจำนวนสมาชิกภายในกลุ่มจำนวน 434 คน คิดเป็นร้อยละ 41.77 และกลุ่มที่ 2 มีสมาชิกภายในกลุ่มจำนวน 605 คน คิดเป็นร้อยละ 58.23 ผลการวิเคราะห์การจัดกลุ่มโดยการกำหนดจำนวนกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม พบว่า

กลุ่มที่ 1 มีผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) วิชาภาษาไทยสูงสุด ($M = 0.81419$) รองลงมาคือ วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($M = 0.74601$) และมีคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) วิชาวิทยาศาสตร์ต่ำสุด ($M = -0.28766$)

กลุ่มที่ 2 มีผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) ในทางตรงข้ามกลับกลุ่มที่ 1 โดยผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) วิชาวิทยาศาสตร์สูงสุด ($M = -0.20635$) และคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) วิชาภาษาไทยต่ำสุด ($M = -0.58407$) ดังตารางที่ 3 และภาพที่ 2

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 2 กลุ่ม

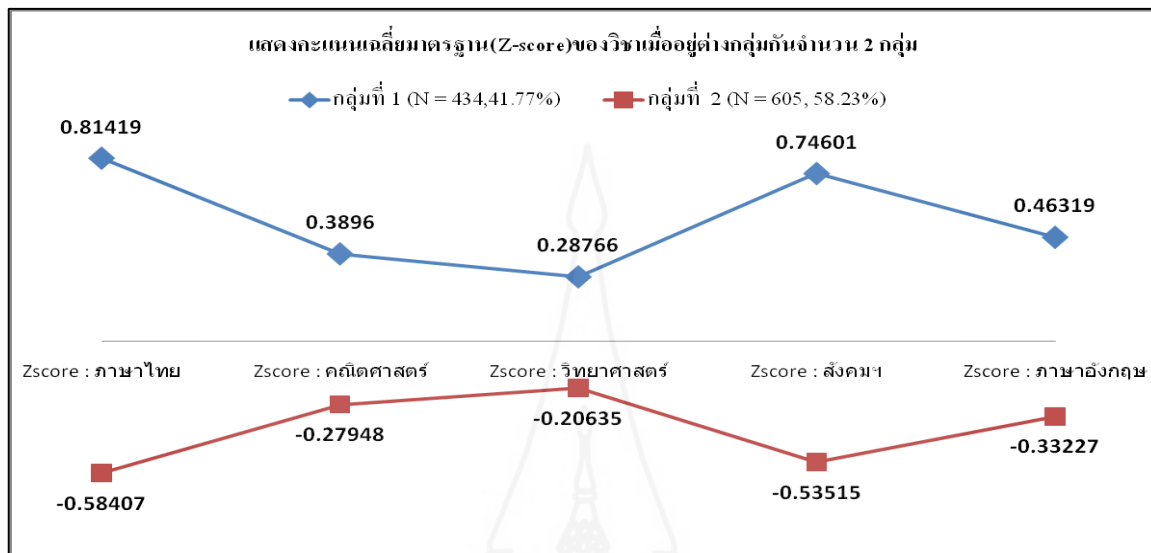
รายวิชาทดสอบ	กลุ่มที่ 1 (N = 34, 41.77%)	กลุ่มที่ 2 (N = 605, 58.23%)
Zscore : ภาษาไทย	0.81419**	-0.58407*
Zscore : คณิตศาสตร์	0.38960	-0.27948
Zscore : วิทยาศาสตร์	0.28766*	-0.20635**
Zscore : สังคมฯ	0.74601	-0.53515
Zscore : ภาษาอังกฤษ	0.46319	-0.33227

*ค่าเฉลี่ยต่ำสุด **ค่าเฉลี่ยสูงสุด

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ภาพที่ 2 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 2 กลุ่ม

จากภาพที่ 2 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 2 กลุ่ม พบว่า กลุ่มที่ 1 มีผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) มากกว่ากลุ่มที่ 2 ในทุกรายวิชา ผู้วิจัยจึงตั้งชื่อกลุ่มที่ 1 ว่า “กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนสูงในทุกรายวิชาโดยเฉพาะวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา” และตั้งชื่อกลุ่มที่ 2 ว่า “กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำในทุกรายวิชาโดยเฉพาะรายวิชาวิทยาศาสตร์” โดยลักษณะของแต่ละวิชาสามารถพิจารณาได้จากคะแนนเฉลี่ยของข้อมูลในรูปแบบ ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน (Z-Score) ของวิชาในแต่ละกลุ่ม

2.2 การจัดกลุ่มคุณภาพผู้เรียนจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) โดยกำหนดจำนวนกลุ่ม (Cluster) เป็น 3 กลุ่ม

การจัดกลุ่มผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) โดยกำหนดจำนวนกลุ่ม (Cluster) เป็น 3 กลุ่ม พบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละวิชามีความแตกต่างเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกัน ซึ่งแยกอธิบายเป็นกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีสมาชิกจำนวน 414 คน คิดเป็นร้อยละ 39.85 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) รายวิชาภาษาไทยสูงสุด รองลงมา คือ วิชาสังคมศึกษาและวัฒนธรรม และวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.46883 , 0.38243 และ 0.02593 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ และในกลุ่มที่ 1 พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) รายวิชาภาษาอังกฤษต่ำที่สุด รองลงมา คือ วิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ -0.26313 และ -0.25377 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 มีสมาชิกน้อยที่สุดจำนวน 189 คิดเป็นร้อยละ 18.19 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงกว่ากลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 3 ในทุกรายวิชา โดยเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันภายในกลุ่มที่ 2 พบว่า รายวิชาภาษาอังกฤษมีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงสุดในกลุ่มที่ 2 และรองลงมาคือรายวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.98069 , 0.92936, 0.87058, 0.47477 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

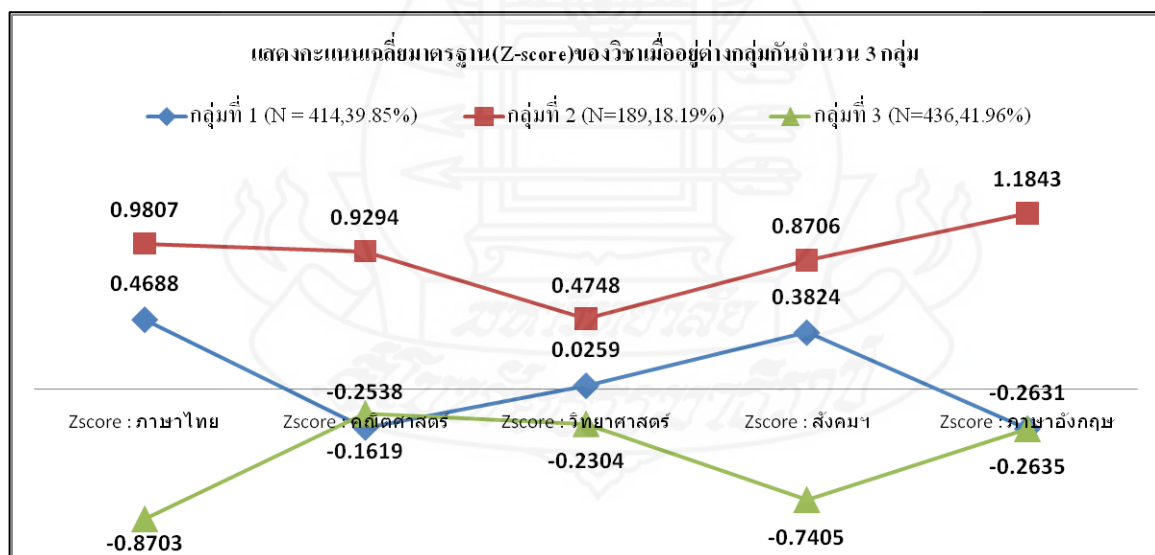
The 9th STOU National Research Conference

กลุ่มที่ 3 มีสมาชิกมากที่สุดจำนวน 436 คน คิดเป็นร้อยละ 41.96 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ต่ำในทุกรายวิชา และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันภายในกลุ่มที่ 3 พบว่า รายวิชาภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ต่ำสุด มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ -0.87028 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รองลงมาคือ วิชาสังคมศึกษา มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ -0.74052 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4 และภาพที่ 3

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 3 กลุ่ม

รายวิชาทดสอบ	กลุ่มที่ 1 (N = 414,39.85%)	กลุ่มที่ 2 (N=189,18.19%)	กลุ่มที่ 3 (N=436,41.96%)
Zscore : ภาษาไทย	0.46883**	0.98069	-0.87028*
Zscore : คณิตศาสตร์	-0.25377*	0.92936	-0.16190**
Zscore : วิทยาศาสตร์	0.02593	0.47477*	-0.23043
Zscore : สังคมฯ	0.38243	0.87058	-0.74052
Zscore : ภาษาอังกฤษ	-0.26313	1.18432**	-0.26354

*ค่าเฉลี่ยต่ำสุด**ค่าเฉลี่ยสูงสุด

ภาพที่ 3 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 3 กลุ่ม

จากภาพที่ 3 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 3 กลุ่ม พบว่าการจัดกลุ่มผู้เรียนโดยจัดเป็น 3 กลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) ของแต่ละวิชามีความแตกต่างเมื่ออยู่ต่าง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

กลุ่มกัน และสามารถอธิบายในภาพรวม โดยผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มที่ 2 มีสมาชิกจำนวน 189 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลทดสอบ O-NET สูงกว่ากลุ่มที่ 1 และ 3 ในทุกรายวิชา จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 2 ว่า “กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนดีในทุกวิชาและมีความโดดเด่นในวิชาภาษาอังกฤษ” ส่วนกลุ่มที่ 1 มีสมาชิกจำนวน 414 คน โดยมีคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) วิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา สูงที่สุดในกลุ่มที่ 1 จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 1 ว่า “กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนดีในวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา” และกลุ่มที่ 3 มีสมาชิกจำนวน 436 คน เป็นกลุ่มที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ทุกวิชาแสดงค่าลบ โดยวิชาที่ต่ำที่สุดคือวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 3 ว่า “กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำในทุกวิชา” โดยลักษณะของแต่ละวิชาสามารถพิจารณาได้จากคะแนนเฉลี่ยของข้อมูลในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน (Z-Score) ของวิชาในแต่ละกลุ่ม

2.3 การจัดกลุ่มคุณภาพผู้เรียนจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) โดยกำหนดจำนวนกลุ่ม (Cluster) เป็น 4กลุ่ม

การจัดกลุ่มผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) โดยกำหนดจำนวนกลุ่ม (Cluster) เป็น 4กลุ่มพบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละวิชามีความแตกต่างเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกัน ซึ่งแยกอธิบายเป็นกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีสมาชิกจำนวน 260 คิดเป็นร้อยละ 25.02 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) เป็นบวกในทุกรายวิชา โดยเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันภายในกลุ่มที่ 1 พบว่า รายวิชาภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงสุดมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.88739 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และรองลงมา คือ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษาและวัฒนธรรม วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.78560 0.73848 0.64228 และ 0.33227 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 มีสมาชิกมากที่สุดจำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 37.82 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงจำนวน 2 วิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทยและวิชาสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม โดยทั้ง 2 วิชามีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ใกล้เคียงกัน คือ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.25724 , 0.25606 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ และในกลุ่มที่ 2 พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ต่ำจำนวน 3 วิชา ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาวิทยาศาสตร์ โดยค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ -0.43317, -0.35641 และ -0.11694 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 มีสมาชิกน้อยที่สุด จำนวน 14 คิดเป็นร้อยละ 1.35 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงในทุก รายวิชา โดยกลุ่มที่ 3 มีผลคะแนนทดสอบ O-NET สูงกว่าทุกกลุ่มและในทุกวิชา โดยเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันภายในกลุ่มที่ 3 พบว่า รายวิชาภาษาอังกฤษมีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงสุด คือมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 3.96195 เท่าของค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน รองลงมา คือ วิชาสังคมศึกษาและวัฒนธรรม วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย มาตรฐาน (Z-Score) มากกว่าหรือเท่ากับ 1.74809 , 1.64776 , 1.48671 และ 1.47220 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 4 มีสมาชิกจำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ต่ำในทุกรายวิชา เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันภายในกลุ่มที่ 4 พบว่า รายวิชาภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ต่ำสุด คือมีค่าน้อยกว่า หรือเท่ากับ -0.95399 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รองลงมา คือ วิชาสังคมศึกษาและวัฒนธรรม วิชาภาษาอังกฤษ วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) น้อยกว่าหรือเท่ากับ -0.85244 , -0.22149 , -0.16409 และ -0.14740 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ ดังตารางที่ 5 และภาพที่ 4

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9
The 9th STOU National Research Conference

ตารางที่ 5 แสดงคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 4 กลุ่ม

รายวิชาทดสอบ	กลุ่มที่ 1 (N=260,25.02%)	กลุ่มที่ 2 (N=393,37.82%)	กลุ่มที่ 3 (N=14,1.35%)	กลุ่มที่ 4 (N=372,35.80%)
Zscore : ภาษาไทย	0.88739**	0.25724**	1.64776	-0.95399*
Zscore : คณิตศาสตร์	0.78560	-0.43317*	1.48671	-0.14740**
Zscore : วิทยาศาสตร์	0.33227*	-0.11694	1.47220*	-0.16409
Zscore : สังคมฯ	0.73848	0.25606	1.74809	-0.85244
Zscore : ภาษาอังกฤษ	0.64228	-0.35641	3.96195**	-0.22149

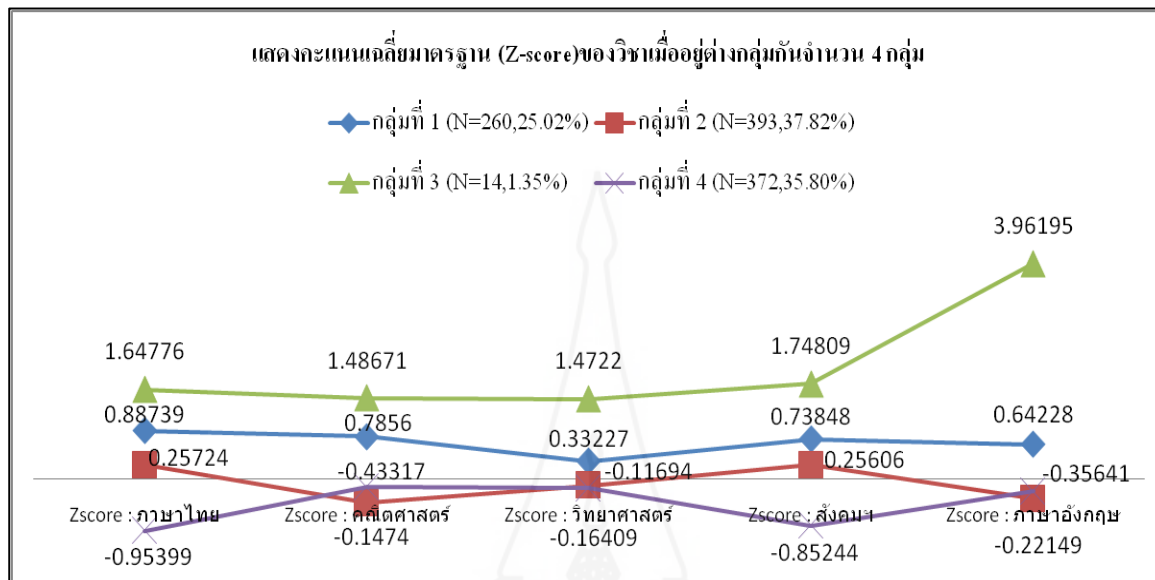
*ค่าเฉลี่ยต่ำสุด**ค่าเฉลี่ยสูงสุด

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ภาพที่ 4 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 4 กลุ่ม

จากภาพที่ 4 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 4 กลุ่ม พบว่า ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มที่ 3 มีสมาชิกจำนวน 14 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการทดสอบ O-NET สูงกว่าทุกกลุ่มและในทุกรายวิชา โดยมีคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) วิชาภาษาอังกฤษสูงที่สุด จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 3 ว่า “กลุ่มผู้เรียนมีคะแนนดีในทุกรายวิชาและมีความโดดเด่นในวิชาภาษาอังกฤษ” ส่วนกลุ่มที่ 1 มีสมาชิกจำนวน 260 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการทดสอบ O-NET รองจากกลุ่มที่ 3 จึงขอตั้งชื่อ กลุ่มที่ 1 ว่า “กลุ่มผู้เรียนมีคะแนนดีในทุกรายวิชา” ส่วนกลุ่มที่ 2 มีสมาชิกจำนวน 393 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการทดสอบ O-NET สูงในวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม แต่มีวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษและวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 2 ว่า “กลุ่มผู้เรียนมีคะแนนดีในวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษา” และกลุ่มที่ 4 มีสมาชิกจำนวน 372 คน เป็นกลุ่มที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ทุกวิชาในระดับต่ำ ผู้วิจัยจึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 4 ว่า “กลุ่มผู้เรียนที่มีผลคะแนนต่ำในทุกรายวิชา” โดยลักษณะของแต่ละวิชาสามารถพิจารณาได้จากคะแนนเฉลี่ยของข้อมูลในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน (Z-Score) ของวิชาในแต่ละกลุ่ม

2.4 การจัดกลุ่มคุณภาพผู้เรียนจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) โดยกำหนดจำนวนกลุ่ม (Cluster) เป็น 5 กลุ่ม

การจัดกลุ่มผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) โดยกำหนดจำนวนกลุ่ม (Cluster) เป็น 5 กลุ่มพบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละวิชามีความแตกต่างเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกัน ซึ่งแยกอธิบายเป็นกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีสมาชิกมากที่สุดจำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 33.69 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) อยู่ในระดับต่ำทุกรายวิชา โดยเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันภายในกลุ่มที่ 1 พบว่า รายวิชาวิทยาศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงสุด คือมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ - 0.15546 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รองลงมา คือ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม และวิชาภาษาไทย มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) มากกว่าหรือเท่ากับ - 0.21950, - 0.23641, - 0.87802 และ - 0.98891 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 2 มีสมาชิกจำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 31.09 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงจำนวน 2 วิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม โดยทั้ง 2 วิชา มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ใกล้เคียงกัน คือ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.23873, 0.14799 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ และ พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ต่ำจำนวน 3 วิชา ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) มากกว่าหรือเท่ากับ -0.27735, - 0.46067 และ - 0.46578 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ

กลุ่มที่ 3 มีสมาชิกจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 14.15 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงจำนวน 4 รายวิชา ได้แก่ รายวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) มากกว่าหรือเท่ากับ 1.52083, 0.55870, 0.54742 และ 0.01285 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ และในกลุ่มที่ 3 พบว่า มีรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ต่ำที่สุด คือ มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ - 0.08743 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กลุ่มที่ 4 มีสมาชิกจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 19.83 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงจำนวน 4 รายวิชา ได้แก่ รายวิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม และวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.89773, 0.80907, 0.76173 และ 0.59961 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ และในกลุ่มที่ 4 พบว่า มีรายวิชาคณิตศาสตร์ค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ต่ำที่สุด คือ มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ - 0.08743 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กลุ่มที่ 5 มีสมาชิกน้อยที่สุดจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ในระดับสูงกว่าทุกกลุ่มและในทุกรายวิชา เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันภายในกลุ่มที่ 5 พบว่า รายวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) สูงสุด คือ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 4.11839 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รองลงมาคือ รายวิชาสังคมศึกษา วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) มากกว่าหรือเท่ากับ 1.70162, 1.61816, 1.55474 และ 1.42952 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ ดังตารางที่ 6 และภาพที่ 5

ตารางที่ 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 5 กลุ่ม

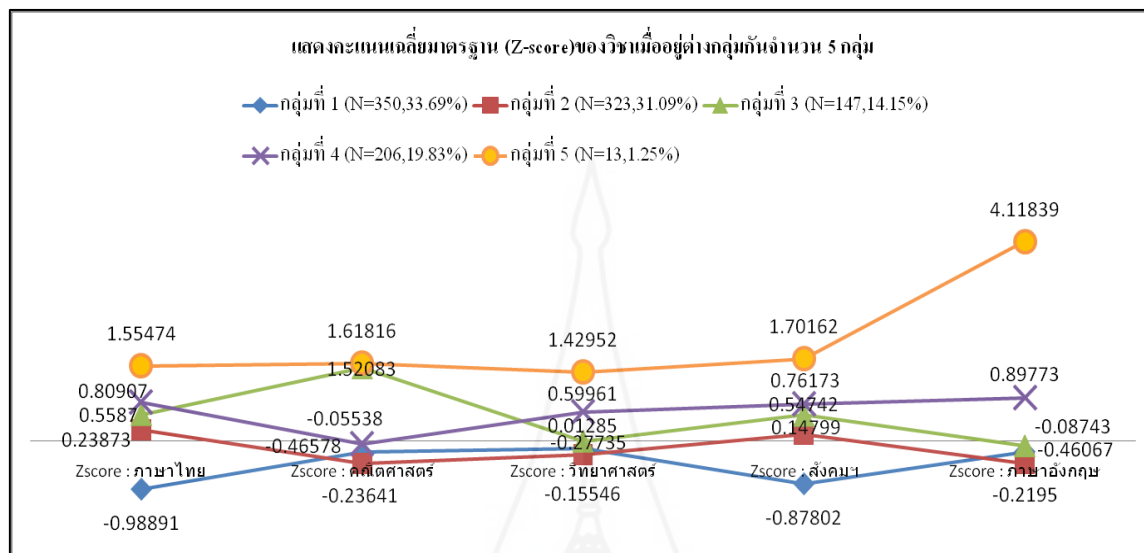
รายวิชาทดสอบ	กลุ่มที่ 1 (N=350, 33.69%)	กลุ่มที่ 2 (N=323, 31.09%)	กลุ่มที่ 3 (N=147, 14.15%)	กลุ่มที่ 4 (N=206, 19.83%)	กลุ่มที่ 5 (N=13, 1.25%)
Zscore : ภาษาไทย	-0.98891*	0.23873**	0.55870	0.80907	1.55474
Zscore : คณิตศาสตร์	-0.23641	-0.46578*	1.52083**	-0.05538*	1.61816
Zscore : วิทยาศาสตร์	-0.15546**	-0.27735	0.01285	0.59961	1.42952*
Zscore : สังคมฯ	-0.87802	0.14799	0.54742	0.76173	1.70162
Zscore : ภาษาอังกฤษ	-0.21950	-0.46067	-0.08743*	0.89773**	4.11839**

*ค่าเฉลี่ยต่ำสุด**ค่าเฉลี่ยสูงสุด

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ภาพที่ 5 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 5 กลุ่ม

จากภาพที่ 5 แสดงผลคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน (Z-Score) ของวิชาเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกันจำนวน 5 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยของแต่ละวิชามีความแตกต่างเมื่ออยู่ต่างกลุ่มกัน กลุ่มที่ 1 มีสมาชิกจำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 33.69 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการทดสอบ O-NET ต่ำในทุกรายวิชาโดยรายวิชาที่ต่ำสุดคือ วิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 1 ว่า “กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำในทุกรายวิชาโดยเฉพาะวิชาภาษาไทยและสังคมฯ” กลุ่มที่ 2 มีสมาชิกจำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 31.09 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการทดสอบ O-NET ในรายวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกันในระดับปานกลาง จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 2 ว่า “กลุ่มผู้เรียนมีคะแนนปานกลางในวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษาฯ” กลุ่มที่ 3 มีสมาชิกจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 14.15 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการทดสอบ O-NET ในรายวิชาคณิตศาสตร์ รองจากกลุ่มที่ 5 และภายในกลุ่มที่ 3 มีคะแนนสูงกว่าทุกวิชาภายในกลุ่ม จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 3 ว่า “กลุ่มผู้เรียนคะแนนดีในวิชาคณิตศาสตร์” กลุ่มที่ 4 มีสมาชิกจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 19.83 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการทดสอบ O-NET ในรายวิชาภาษาอังกฤษสูงรองจากกลุ่มที่ 5 และมีระดับคะแนนใกล้เคียงกับรายวิชาภาษาไทย จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 4 ว่า “กลุ่มผู้เรียนคะแนนดีในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทย” และ กลุ่มที่ 5 มีสมาชิกจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีผลการทดสอบ O-NET สูงที่สุดในทุกรายวิชา และยังมีคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าทุกกลุ่ม จึงขอตั้งชื่อกลุ่มที่ 5 ว่า “กลุ่มผู้เรียนมีคะแนนดีในทุกรายวิชาและมีความโดดเด่นในวิชาภาษาอังกฤษ” โดยลักษณะของแต่ละวิชาสามารถพิจารณาได้จากคะแนนเฉลี่ยของข้อมูลในรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน (Z-Score) ของวิชาในแต่ละกลุ่ม

เมื่อพิจารณาจากลักษณะ (Profile) ของการกำหนดจำนวนกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม 3 กลุ่ม 4 กลุ่ม และ 5 กลุ่ม จากจำนวนผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) จำนวน 5 รายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษาและวัฒนธรรม และวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า การแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่มสามารถจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงมากและค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำมาก ทำให้การกำหนดกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม อาจไม่สามารถนำมาเป็นเกณฑ์

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

จัดลักษณะของผู้เรียนและแสดงรายละเอียดของรายวิชาได้ชัดเจน สำหรับการกำหนดกลุ่มเป็น 4 กลุ่มและ 5 กลุ่มสามารถจัดกลุ่มผู้เรียนด้วยรายวิชาจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ให้มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและมีความคล้ายกันภายในกลุ่มเดียวกันได้แต่การแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม และ 5 กลุ่ม พบว่า สมาชิกบางกลุ่มมีจำนวนน้อยเกินไป เช่น การแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม มีสมาชิกของกลุ่มที่มีความคล้ายกันภายในกลุ่มจำนวน 14 คน การแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม มีสมาชิกของกลุ่มที่มีความคล้ายกันภายในกลุ่มจำนวน 13 คน กรณีที่สมาชิกภายในกลุ่มน้อยเกินไป อาจส่งผลให้ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ชัดเจนในการจัดกลุ่มได้ ทำให้การกำหนดกลุ่มเป็น 4 กลุ่มและ 5 อาจไม่สามารถนำมาเป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่มได้ชัดเจน

การจัดกลุ่ม 3 กลุ่ม พบว่า การจัดกลุ่มผู้เรียนด้วยรายวิชาจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) จาก 5 รายวิชา สามารถจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มและมีความคล้ายกันภายในกลุ่มเดียวกันได้อย่างชัดเจนที่สุด โดยสามารถวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ทุกรายวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การจัดกลุ่มผู้เรียนจากผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 1,039 คน จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่งทั่วประเทศ ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถจัดกลุ่มผู้เรียนตามความเหมาะสมได้ 3 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 ผู้เรียนมีคะแนนสูงในวิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มที่ 2 ผู้เรียนมีคะแนนสูงในทุกวิชา และกลุ่มที่ 3 ผู้เรียนมีคะแนนต่ำในทุกวิชา ทั้งนี้เกิดจากปัจจัยหลายประการที่อาจทำให้กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนดีในบางวิชา หรือกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำ ไม่สามารถเข้าไปอยู่ในกลุ่มที่มีคะแนนสูงได้ อาจเกิดจากปัจจัยดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนสูงในวิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศาสนาและวัฒนธรรม อาจส่งผลมาจากระบบการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่งทั่วประเทศ ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยระบบการคัดเลือก แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ โดยภาคทฤษฎี เน้นทดสอบในรายวิชาภาษาไทยด้านทักษะการเขียน การอ่าน ผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จึงจะคัดเลือกในภาคปฏิบัติ ต่อไปจากระบบการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อจึงเป็นการคัดเลือกผู้เรียนที่มีความถนัดในรายวิชาภาษาไทยมากกว่ารายวิชาอื่นๆ

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีคะแนนดีในทุกวิชาแต่เมื่อเปรียบเทียบกับระดับประเทศก็ยังอยู่ในระดับต่ำ อาจเป็นผลจากโครงสร้างหลักสูตรการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่งทั่วประเทศ ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านวิชาชีพนาฏศิลป์ โดยแบ่งกลุ่มสาระการเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาชีพ และกลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากจำนวนหน่วยกิต/ชั่วโมงการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานสำหรับรายวิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ มีจำนวนหน่วยกิตน้อยกว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากมีการเพิ่มหน่วยกิตในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาชีพทดแทนหน่วยกิตที่ลดลง จึงเป็นปัจจัยเอื้อให้ผู้เรียนเน้นการเรียนเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะด้านวิชาชีพมากกว่าทักษะการเรียนรู้พื้นฐาน จึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อคะแนนในรายวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ให้อยู่ในระดับต่ำกว่ารายวิชาภาษาไทยและสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่มีคะแนนต่ำในทุกวิชาอาจเป็นผลมาจากระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบใหม่ที่ว่า TCAS (Thai University Central Admission System) มีการกำหนดการคัดเลือก 5 ลักษณะ คือ 1) การรับด้วยแฟ้มสะสมงาน โดยไม่มีการสอบข้อเขียน 2) การรับแบบโควตาที่มีการสอบปฏิบัติและข้อเขียน 3) การรับตรงร่วมกัน 4) การรับแบบ admission และ 5) การรับตรงแบบอิสระ โดยแต่ละรอบการคัดเลือกมีเกณฑ์ที่ใช้แตกต่างกัน โดยเฉพาะการใช้คะแนน O-NET ในการเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาคัดเลือก จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อาจจะมุ่งเน้นการคัดเลือกทักษะด้านการปฏิบัติมากกว่าทักษะด้านความรู้พื้นฐานที่จะนำผลทดสอบคะแนน O-NET ไปใช้ในการพิจารณาเข้าคัดเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของภาครัฐ

การจัดกลุ่มคุณภาพผู้เรียนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินำพื้นฐาน (O-NET) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทำให้เกิดรูปแบบของคุณภาพผู้เรียน 3 กลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกันตามรายวิชาที่ผู้เรียนมีความถนัดแตกต่างกัน จากผลการวิจัยทำให้เข้าใจลักษณะของผู้เรียนในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เป็นสถาบันที่จัดการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เพื่อนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อวิถีชีวิตและสังคม โดยผล O-NET เป็นแนวทางในการสะท้อนผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพตนเองในบริบทที่แตกต่างกับข้อค้นพบของเรศ ศุภกุล (2560) ที่พบว่า การสร้างแบบจำลองในการหาค่าสหสัมพันธ์และทำนายระดับคะแนน O-NET เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานคุณสมบัติของครูและสามารถเป็นมาตรฐานการศึกษาของผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพ พัฒนาประสิทธิภาพของครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยการจัดกลุ่มคุณภาพผู้เรียนจะสามารถเป็นกรอบช่วยให้สามารถกำหนดนโยบายการบริหารจัดการการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ที่มีกลุ่มผู้เรียนในลักษณะที่ต่างกัน โดยมีลักษณะเด่นและลักษณะด้อยของแต่ละกลุ่มผู้เรียนตามรายวิชา สนับสนุนผู้เรียนให้สามารถพัฒนาได้ตรงกับความต้องการหรือศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง โดยแนวทางของหลักสูตรวิชาชีพนาฏศิลป์ในบริบทการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องนำหัวใจและธรรมชาติของศิลปะมาเป็นหลักในการสร้างกิจกรรม พัฒนาด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละระดับ สร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยสอดแทรกความเป็นไทยในบริบทด้านสังคม วัฒนธรรม ทักษะชีวิต ทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล รวมถึงการคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้เรียนต้องได้เรียน ได้สัมผัสและได้ปฏิบัติจริง

เอกสารอ้างอิง

ข้าราชการศึกษา, สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2558). สมศ.เผยแพร่ผลการประเมิน 15 ปี พบ 3 ปัญหาจุดรั้งการศึกษาไทย พร้อมแนะรัฐเร่งสร้างมาตรฐานสถานศึกษาด้วยยุทธศาสตร์ก้าวข้ามขีดจำกัด 2558. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2561 จาก http://www.ops.moe.go.th/home/index.php?option=com_content&view=article&id=5661%3A--15---3---&catid=53%3A2014-10-07-06-57-22&Itemid=1

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 9

The 9th STOU National Research Conference

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์. (2558). ค่า O-NET / V-NET สะท้อนคุณภาพอย่างไร. ใน สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) (บรรณาธิการ), *คุณภาพศิษย์สะท้อนคุณภาพครู*. (น. 65-66). กรุงเทพฯ: บริษัท ออฟเซ็ทพลัส จำกัด.

สัมพันธ์ พันธุ์ฤกษ์. (2559). การนำผลสอบ O-NET ไปพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. *NIETS News*, 57(มีนาคม-เมษายน), 1-6

สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). แนวทางการดำเนินงานโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ 2560.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียนตามนโยบาย"ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้". In สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ed.), (pp. 8).

